

„На хората е отредено да умират...“
(Еврей 9:27).

Никой не отрича това Библейско твърдение. А и във всяко населено място гробищата ни напомнят за тази неизбежност: **накрая се умира**. Водени от чувство на симпатия, на благоприличие, или пък защото сме пряко засегнати от траура, ние често се срещаме, понякога и с едни и същи хора, на това печално място. Разделяме се без да се питаме: Следващият път кой ли ще бъде? Защото неминуемо е, че и нашият ред ще дойде. Човешкият живот се представя като броеве в обратен ред. Процесите на стареене и на подготовка за смърт започват още от самото раждане. Но с две големи неизвестности: финалът и къде точно се намираме сега.

НЕИЗВЕСТНА ПОСОКА

Неизвестна ли? Нима сте толкова сигурни? Или по-скоро, не ви се ще да си поставяте тези въпроси? Ще признаете, че това е едно съвсем неприемливо поведение. Първо, в него **няма логика**. Никой не би се качил във влака, без да знае в каква посока ще пътува. Второ - за такова поведение не може да се каже, че е **смело**! По-лесно е да не мислим, нали? Но, все пак, имате право да се страхувате. Стихът от Библията, който цитирахме, продължава така:

„... да умрат един път, а след това - съд“. Какво следва след смъртта? Това е въпросът на въпросите. Библията отговаря с една единствена дума, която звучи страшно, но която не можем да не чуем: **СЪД**. Но не! Всичко не свършва в момента, когато ковчегът се скрива под земята. Ако тялото, което е било **пръст**, се **върне на земята**, „*духът се връща при Бога, който го е дал*“ (Еклезиасти 12:7). При Бог, за да чуе оценка и за да получи присъда.

Но настоящият живот, къс преходен момент от вечната история на нашата душа е, въпреки това, пълен с последствия. Той представлява голямо изпитание. Как сме си послужили с нашата свобода, с нашето време, със здравето си, със способностите си?... И най-главното, какво е било мястото на Исус Христос в живота ни? Намерили ли сме в Негово лице нашия Спасител и нашия Господ след това?

ТОЧКАТА, НА КОЯТО СМЕ В МОМЕНТА

От годините, от дните, от минутите, които се изнизват фатално, за да стигнат неминуемо до нула, колко ли още ни остават?

Ние нищо не знаем, казват някои и поради тази причина, смъртта изглежда така страшна: в миг само тя може да разруши всичките ни планове, да разкъса най-свидните ни възки.

Ние нищо не знаем, съгласни сме, отговарят другите; но така е по-добре. Защо да

помрачаваме и без това тъй бързо изплъзващото ни се време, така скъпернически отредените ни мигове, със страха, че всеки момент те ще секнат?

Ние нищо не знаем, наистина. Но тъкмо това би трябвало да ни подтикне да се подготвим още от сега за предстоящата среща лице в лице с нашия Съдия, пред когото ще трябва да даваме сметка. „*Пригответи се... (тук всеки може да сложи своето име) да срещнеш своя Бог*“ (Амос 4:12). Но как? Като изпреварим съда, което означава спонтанно да изповядаме пред Бога нашия грях и да приемем Неговото опрощение: дареното ни от Исуса Христа чрез делото Му спасение.

УВЕРЕНОСТ

Досуц като другите, и християнинът не знае кога ще настъпи последният му момент. Но за сметка на това, що се отнася до откъсания живот, той е изпълнен с твърда увереност, която черпи от Словото на своя Бог. И най-напред в това, че: **СМЪРТТА Е ПОБЕДЕНА**; „*Къде е, о, смърт, твоето жилище? Къде е, о, смърт, твоята победа?*“ (1 Коринтяни 15:55-56). Вярващият без страх може да се взира в собствената си смърт; той е подготвен за нея. Съдът и присъдата, които идват след нея, са понесени от Един Друг.

„*Исус Христос унищожи смъртта*“ - „*И тъй, сега няма никакво осъждане за ония,*

които са в Исуса Христа и живеят не чрез плътта, а чрез духа“ (2 Тимотей 1:10; - Римляни 8: 1).

Грехът, това жило, с което смъртта се въоражаваше, подобно жилото на отровно влечуго, ѝ бе изтръгнат чрез Иисусовия кръст. И по такъв начин смъртта престана да тревожи христианина; тя вече не е катастрофален край, но врата към едно приказно бъдеще; тя вече не е загубата на всичко, което му е скъпо, но точно обратното - среща с всичко обично. Тя е прагът, който той прекрачва, за да отиде на небето: умората, грижите, страданията - остават от отсамната страна, а от другата го очакват почивка и мир, безоблачно и безкрайно щастие.

Не искате ли още от сега да уредите и вие големия и сериозен въпрос, касаещ вашата вечност, като просто приемете спасението, което Исус ви предлага и на което Той сам заплати цялата цена ?

Цитати от Библията според един подобен превод

Искате ли да научите повече за Библията и за нейното чудесно благовестие?

В такъв случай ние ви предлагаме:

БЕЗПЛАТНО

- Евангелието (част от светата Библия)
- Коментар

ИЗДАТЕЛ:

Bibles et Publications Chrétiennes
30, rue Châteauvert
26000 VALENCE
France

ФАМИЛНО ИМЕ.....

Име.....

пълен адрес.....

.....

.....

Това разпространение на библейска книжнина има като единствена цел да ви запознае с посланието, което Бог ви отправя чрез Словото си: Библията. Тя няма нищо общо със сектите, които се стремят да ви направят свои привърженици.

ЩЕ УМРЕШ...

А ПОСЛЕ ?